

در قخت پولاد

در خصوص شفاعت

- ۱۳ -

– پس شریعت اسلامی که با هر نوع شرکی مخالف و کاملترین دیانتات توحیدی است بادستوراتی راجع به مقابر خواسته است امت من حومه را از این شرک بر کنار نماید. قبور کم کم باسطع زمین مساوی شده و چیزی از آن باقی نمیماند که بشر را به یاد مردگان بیندازد و طبیعاً مرد پرسنی رواج نمی‌گیرد. طائفه و هابی بهمین اصل شریعت اسلامی متثبت شده و ایجاد بقای را بر روی مقابر عموماً حتی بر قبر پیغمبر جائز نمی‌دانند دیگرچه رسد به مقابر ائمه ما و این روش شبیه این درس اختن ضریعه‌ای ذقره و طلا و خواندن زیارت نامه در نظر و هابی شرک محض و مباشین آن در عدد مرتدین و واجب القتل می‌باشند. واژه‌های لحاظه‌است که گفته‌یم خشکی و تصبز زیاد و اغراق آمیز آنها – آنها را تحمل ناپذیر ساخته است.

نجف‌آبادی که تاکنون ساکت بود از بیانات اخیر سید تشجیع شده و گفت این طائفه مردمان وحشی و احمق هستند زیرا احترام به بزرگان و آثار آنها در همه ممالک و ملل معمول و در دیانت اسلامی هم جائز است حتی می‌توانیم بگوییم احترام رؤسای مذهب چون جزء شعائر اسلامی است واجب و خلاف آن خلاف شرع است.

مرحوم سید – آنقدرها که شما خیال‌می‌کنید آنها احمق نیستند احترام به بزرگان را قبول دارند ولی زیارت خواندن و توسل به آنها را شرک می‌دانند. آنها می‌گویند مطابق سنن اسلامی باید برای این بزرگان سوره فاتحه خوانند نه زیارت زیرا می‌گویند وقتی شما مقابل قبری ایستاده و شروع کردید بخواندن زیارت یعنی خطاب کردن به قبر و از آن قبر حاجت خواستن بغیر

خداوند متول شده‌اید و با آنهاei که بت را می‌پرستند و از آن حاجت می‌خواهند فرقی ندارید.

نجف‌آبادی - ما به قبر خطاب نکرده بلکه به صاحب قبر متول می‌شویم.

مجdal‌الشیریعه - پس چرا صریح نقره را می‌پوسييد.

نجف‌آبادی - برای اينكه منتسب به صاحب قبر و مظہر است.

مجdal‌الشیریعه - عین اين حرف را تمام بت‌پرستها می‌زنند زیرا آنها ke معتقد نیستند مجسمه طلا یا سنگی قادر به رفع حوالج است - بلکه آنرا مظہر يك روح می‌دانند.

سید نجف‌آبادی فریاد زد - شما آقای مجdal‌الشیریعه ماده‌تان مستعد کفر و زندقه است و هر ناعقی از هر گوشه دنیا صدا در آورده به سمع قبول آن را می‌پذیرید.

مجdal‌الشیریعه خواست باهمان حدت پر خاشی‌کند که مرحوم سید با دست اشاره وامر بسکوت نموده و بعد فرمودند حالا قطع نظرمی کنیم اذقول و هایرون و خودمان این موضوع را قدری بحث می‌کنیم - آیا آنچه را که تاکنون صحبت کردیم و شفاعت رامخالف‌نفس صریح قرآن‌ییان کردیم قبول دارید یا نه.

سید - بسیار خوب حالا بگوئید برای چه به زیارت کربلا می‌روید.

نجف‌آبادی - من نمی‌گویم که می‌روم به امام حسین متول شوم که گناهان مرا بیخشید تاشما بفرمائید بخشیدن گناه از خاصائی ذات خداوندی است ولی می‌گویم برای این می‌روم کربلا که عرض بندگی و اطاعت نسبت به کسی کنم که در فتاوی و تقوی و بندگی خداوند سرآمد اقران بوده و مروج شریعت احمدی است.

سید - بسیار خوب آیا امام حسین مرده است یا زنده.

ـ به عقیده ما زنده است.

مقصود از زنده بودن امام حسین گمان نمی‌کنم این باشد که حضرت امام حسین باهمان هیکل بشری و گوشت و استخوان موجود باشد والا لازم می‌آمد که او را نکشته باشند و دفن نکرده باشند . یا اگر کشته و دفن کردد بعد زنده شده باشد زیرا هیچکس اورا ندیده و هیچ معمومی هم تکفته است که حضرت حسین بعداز کشته شدن دوباره زنده شده باشد.

و این را هم می‌دانید که زنده بودن پر حسب عرف و اصطلاح و لغت این است که انسان باهمنین هیکل بشری و همین جسم نفس بکشد، حرف بزند

همانطور ذیارت مشاهد مشرفه از شعائر مذهب شیعه است .

در اینجا مرحوم سید باشد اشاره سکوت به مجدد الشریعه کرده و فرمودند

یك قسمت از مطالب شما صحیح است و يك قسمت خالی از اشکال نیست اما آن قسمتی که خالی از اشکال نیست اینست که حج را فقط از شعائر اسلامی قرار داده اید . گمان نمی کنم اینطور باشد فریضه حج یك حکمت بزرگتری دارد و در قرآن هم بدان اشاره شده است (لبیهد و امنافع لهم الخ) ، (سode حج آیه ۲۹ فریضه حج یك وسیله مؤثری برای تقویت و شوکت ملل اسلامی بوده است زیرا فریضه حج بر هر یك از افراد مسلمین که مستطیم باشند امری کند ولویکبارهم شده است به ذیارت بیت الله بروند . طبیعاً حضرت پیغمبر می دانسته که امم و اقوام مختلفه ای بشرف دین اسلام مشرف می شوند .

این اقوام مختلفه اسلامی اگر می خواهند عرب و شوکت و استقلال خود را حفظ کنند ناچارند با هم دیگر متعدد بوده و بر ضد دشمن مشترک هم عهد باشند . وسیله ارتباط این اقوام چیست . یك مجمع عمومی سالیانه در مکه که متعین و برجسته و فهیم می باشد مختلفه اسلامی در آنجا جمع شده علاوه بر اداء مناسک حج در مصالح و منافع عمومی خود گفتگو کرده نمایندگان هر مملکتی او ضماع و احوال و حواج و مخاطرات و یاقوه استعداد خود را به دیگران گفته و بالنتیجه اگر احتیاجی به کمک سایر اقوام مسلمین داشته باشند آن کمک را جلب کند .

من خیال می کنم اگر اقوام مختلفه اسلامی به ظاهر مناسک حج اکتفا نکرده و همانطوری که منظور پیغمبر بوده است از مصالح و منافع یکدیگر بحث می کرددند و از حواج و وقایع سایرین مطلع می شوند همچنین از نقاط ضعف و قدرت یکدیگر باخبر می شوند و با یکدیگر مساعدت و معاضدت می کردن در همان دوران اول اسلام تمام ربیع مسکون را احاطه کرده و هیچ وقت این ضعف و وهنی که در قرون اخیره عالم بدان دچار شده است دچار نمی شد . اما آن قسمتی که به نظر من در فرمایشات شما صحیح بود این که بنوان تعظیم و تجلیل پیشوایان و حفظ شعائر مذهبی انسان به ذیارت مشاهد مشرفه بروند زیرا این تعظیم و تکریم را در حقیقت به اعمال آنها وبالنتیجه به دستورات و تعالیم خداوندی نموده است . ولی در این صورت دیگر ذیارت نامه خواندن و رفع حواج خود را از آنها خواستن باید موقوف شود زیرا آنها متفهی به شرک

غذا بخورد و بالاخره سایر وظایف یک موجود حی را اداه نماید.

سید نجف آبادی - من این مراتب را تصدیق می کنم و مقصودم از زنده بودن حضرت حسین اینها نیست بلکه مقصودم این است که در اعلیٰ علیین حی و حاضر است و صدای ما را می شنود و اذنیات ما با خیر است.

سید - بسیار خوب من در این عقیده، شما بجهی نمیکنتم ولی اگر مقصودتان از زنده بودن حضرت امام حسین این است که جسدش در کربلا و روحش در اعلیٰ علیین است آنوقت مجده الشریعه می تواند پشما جواب دهد که تمام مردها زنده‌اند زیرا بر حسب عقاید اسلامی روح فانی نمی‌شود و منتظر روز قیامت است - نهایت روح مؤمنین و خوبان بر حسب مراتب طاعت و تقوای خود منعم و ارواح خبیث‌علی قدر مراتبهم معدنگ هستند پس چه امتیازی مایین حضرت امام حسین و سایر مسلمان‌دم هست که شما آنها را مرده و حضرت امام حسین را زنده می‌دانید.

نجف آبادی - خیر مامی گوئیم امام حسین با همین هیکل وجود دنیوی خود در بیهشت است و فرق ایشان با سایرین همین است.

مجده الشریعه مجال به مرحوم سید تداده و بالجهه‌ای فاتحانه گفت پس جسد امام حسین دیگر در کربلا موجود نیست و از طرف دیگر بر حسب اظهار خودتان امام حسین زنده و صدای شما را می‌شنود آیا صدای شما را فقط از کربلا می‌شنود یعنی از کربلا در یچهاری به آسمان چهارم بازاست و صدا به آنجا می‌رسد و از سایر نقاط نمی‌رسد.

نجف آبادی - خیر از هر جا به او هر من پندگی شود می‌شنوند.

مجده الشریعه - باز پیشستی کرد و گفت بعد از اینکه معلوم شد جسد حضرت در کربلا نیست و بعد از اینکه معتقد هستید که از هر جا عرض اخلاق و اطاعت کنید به ایشان می‌رسد دیگر دفن کربلا چه ضرورت دارد.

چرا از همان پشت بام خانه خودتان به او سلام نمی‌کنید و ذیارت نمی‌خواهید.

نجف آبادی گفت - من در اینجا یک دلیل نقضی می‌آورم در صورتی که خدا همه جا هست به مقاد آید کریم «اینما تولوا قثم و جه الله» چرا بر اشخاص مستطبع حج واجب است و باید به ذیارت خانه خدا بروند آیا غیر از این است که این یکی از شماست؟

می شود .

بعد از مدتی سکوت باز مرحوم سید شروع به صحبت نموده و فرمودند چون اسم شاعر مذهبی بعیان آمد مطلبی یادم افتاد که بی متناسبی نیست برای شما نقل کنم .

وقتی که طلبه بودم در سامره تحصیل می کردم با یک طلبه ترک بادکوبهای هم مباحثه بودم روزی صحبت از اقامه عزاداری و ترتیبات روز عاشورا بعیان آمد من مخصوصاً قمه زدن و تغییر زدن را که در نواحی ترکنشین ممالک اسلامی معمول بود تقبیح کردم . طلبه بادکوبهای گفت اینها که شما می گوئید صحیح است ولی در ولایت ما می شود گفت واجب است .

من خیلی متحیر شده پرسیدم تفاوت شهر شما با سایر شهرها چیست و چرا آنجا این عمل خلاف شرع واجب می شود؟ دلیلی که برای اثبات رأی خود گفت به مراتب از خود آن رأی عجیب‌تر بود و قطعاً افکاری که در دماغ این طلبه بادکوبهای بود بهم خیله شما خطور نمی کند .

آخوند بادکوبهای گفت چون قفقاز در تحت حکومت کفار است و اقامه شعائر مذهبی مخصوصاً آینشکونه اعمالی که ما را بکلی از روسها متمایز می کند مانند قمه زنی و اجابت اگر تغییر زدن روز عاشورا هم ترک شود قطعاً مردم روسی و کافر می شوند .

بعد از شنیدن این ادلہ من دیگر سکوت اختیار کردم زیرا دیدم بیان هر گونه منطق و استدلالی در مقابل این اندازه ساده لوحی و بی اطلاعی از حقایق اسلام بکلی عیث و بی فایده است . پایان